

Efter forslaget kræver anerkendelse af en sygdom uden for fortegnelsen ikke længere, at sagen skal forelægges for Erhvervs sygdomsudvalget. Udvalget behandler herefter ikke konkrete sager. Det betyder, at sager om sygdomme uden for fortegnelsen kan behandles væsentlig hurtigere af Arbejdsskadestyrelsen end efter gældende lov. Det bemærkes, at betingelserne for at anerkende sygdomme, der ikke er på fortegnelsen, er de samme. Det vil sige, at de skal opfylde de ændrede betingelser for at blive optaget på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, eller at de må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

3.2. Udvidelse af den sikrede personkreds

Det foreslås at udvide den sikrede personkreds med selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller uden lønaftaler.

Forslaget indebærer, at selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller bliver omfattet af lovens obligatoriske dækning. Den selvstændige erhvervsdrivende får hermed pligt til at sikre egen person. Samtidig bliver denne personkreds berettiget til erstatning og godtgørelse m.v. i tilfælde af skade på lige fod med ansatte. De selvstændige erhvervsdrivende får også ret til at efterprøve Arbejdsskadestyrelsens afgørelser i Den Sociale Ankestyrelse.

Selvstændige erhvervsdrivende havde efter tidligere lovgivning (indtil 1978) mulighed for at tegne frivillige forsikringer for egen person og for en medhjælpende ægtefælle. Der gjaldt imidlertid en række særregler (især med hensyn til fastsættelse af den årløn, der lå til grund for beregningen af invaliditetserstatningen og reguleringen heraf) for disse frivillige forsikringer, der indebar, at de ikke var attraktive for de selvstændige erhvervsdrivende, der i stedet valgte at tegne private ulykkesforsikringer m.v. Adgangen til at tegne frivillige forsikringer for den personkreds bortfaldt derfor i 1978.

3.3. Nedbringelse af sagsbehandlingstiden

Der har i enkelt sager været rejst kritik af længden af den samlede sagsbehandlingstid i arbejdsskadesager, hvor det samlede tidsforløb efter anke, genoptagelse og anlæggelse af retssag har været meget langvarig. Kritikken har givet anledning til overvejelser over, hvilke faktorer der i særlig grad forlænger sagsbehandlingen, og om disse faktorer kan reduceres gennem en smidigere sagsbehandling.

De almindelige forvaltningsretlige retsgarantier sætter de ydre rammer for sagsbehandlingen i arbejds-

skadesager og sikrer, at en sag bliver forsvarligt oplyst, før der træffes afgørelse.

Reglerne om adgang til anke og genoptagelse styrker de skadede borgeres retssikkerhed ved, at de kan få en afgørelse efterprøvet eller få vurderet, om ændringer i situationen kan føre til ændrede erstatningsafgørelser. Reglerne medfører dog samtidig, at det samlede sagsbehandlingsforløb kan blive forlænget, hvilket kan opleves som belastende for den skadede borger.

Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen fremover træffer en samlet afgørelse om erstatning, som indeholder de tidligere afgørelser om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén og om muligt erstatning for tab af erhvervssevne. En samlet afgørelse vil betyde, at skadede borgere som hidtil får en afgørelse, hvis skaden afvises som arbejdsskade. Hvis skaden anerkendes som arbejdsskade, træffes der ikke en selvstændig afgørelse herom. Derimod træffes der samlet afgørelse om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén og om muligt erstatning for tab af erhvervssevne, når godtgørelses- og erstatningsspørgsmålet kan gøres op. Vurderes det, at spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervssevne vil trække afgørelsen om godtgørelse for varigt mén unødigt i langdrag, kan Arbejdsskadestyrelsen træffe selvstændig delafgørelse om anerkendelse og godtgørelse for varigt mén. Sagen vil i disse tilfælde blive behandlet videre med henblik på en afgørelse om erstatning for tab af erhvervssevne.

Formålet med forslaget om en samlet afgørelse er at reducere den samlede sagsbehandlingstid i sager vedrørende skader, der er omfattet af loven. Efter de gældende regler bruges der sædvanligvis 14 dage på partshøring, inden selvstændig afgørelse om anerkendelse. Når afgørelse om anerkendelse er truffet, må afgørelse om ydelser efter loven afvente ankefristen på 4 uger. Med forslaget spares disse sagsprocedurer, hvilket kan reducere sagsbehandlingstiden i alle anerkendte sager i op til 1-1½ måned. Herudover vil fokusering på en samlet afgørelse i højere grad end i dag, hvor der samlet træffes 3-4 afgørelser med anken mulighed, lægge op til, at sagsbehandlingen tilrettelægges med henblik på at træffe en hurtig samlet afgørelse.

En samlet afgørelse vil også gøre sagsbehandlingen mere overskuelig og forståelig for skadede borgere og for deres efterladte. Det undgås samtidig, at skadede borgere efter en meddelelse om anerkendelse af arbejdsskaden opbygger en forventning om erstatning, inden de egentlige erstatningsafgørelser om mén og erhvervssevnetab træffes.